



V novom školskom roku si do lavíc sadlo 21 prvákov

FOTO: LUCIA ŠTEVURKOVÁ

70 rokov srňanského kina: Od hostinca po amfiteáter

Alojz Krajčí

Mnohí si pamätajú na obdobie po skončení druhej svetovej vojny, najmä na aktivity v našej obci. Mimo pamätníkov to boli najmä mládežníci, ktorí sa pridali k starším a spoločne pokračovali v rôznych organizáciách, ktoré významne prispeli k tomu, že kultúra, ktorá bola v čase 2. svetovej vojny obmedzená, narastala.

Školské začiatky

V povojnovom období prebiehalo v základnom školstve niekoľko zmien. Osemročná základná škola pod vedením Jána Petra bola rozdelená a do novozriadenej obvodnej školy prišli noví učitelia i riaditeľ, Belomír Lonek. Jeho naturel mu umožnil, aby sa aktívne zapojil do kultúrneho života. Presadil, aby bol na školu

pridelený premietací aparát určený na školské premietania. Prvýkrát sa premietalo 19. októbra 1947. Žiaci si pozreli film Karola Plicku Zem spieva. V rámci osvetovej činnosti bol tento film premietaný aj občanom.

Kino v hostinci

Keďže bol o premietanie medzi občanmi vždy veľký záujem, riaditeľ hľadal spôsob, ako zriadiť normálne štátne kino. Do roka sa mu podarilo získať nákladné technické vybavenie, všetko inštalovať a zabezpečiť personál. Dohodol sa s Vítom Kebískom a sála v hostinci „U Víta“ na Kameňeckej ulici bola upravená tak, že sa stala univerzálnou. Kabínka pre premietacíu techniku bola vo vyššej polohe ako pôvodná úroveň podlahy. Časť hľadiska klesala od kabínky až na podlahu a zostávajúca časť sály ostala v pôvodnej

polohe (tu boli lacné vstupenky). V prípade divadelného predstavenia, pre tanečné zábavy a plesy popísané úpravy boli tolerované.

Kino začalo fungovať v októbri 1948. Premietalo sa v stredu, štvrtok, sobotu a v nedeľu. Do konca roka stihlo kino uviesť osem predstavení. Šéf kina a hlavný premietateľ bol – ako inak – Belomír Lonek. Aby na to nebol sám, vyškolil mladíkov Jozefa Kebísku, Jozefa Martona a Kamila Liptáka za premietáčov. Taktiež dbal, aby boli usporiadateľské a pokladničné funkcie nemenné a vytvoril pre kino možnosť pravidelne účinkovať.

Pani Marta Varčeková si veľmi presne spomína, ako sa v spomenutej sále začalo premietiť. Ešte ako žiačka základnej školy bola nadšená pri premietaní filmov *Zem spieva* a *Kráľ divočiny*. Neskôr bola pokladníčka.



Prvý film *Biela tma* uviedlo srňanské kino 2. októbra 1948 v hostinci *U Víta*. Išlo o vojnovú drámu nakrútenú k 4. výročiu SNP.

Kinosála v Klube Cementár

Takmer po dvadsiatich rokoch bola v Hornom Srní postavená a všestranne využívaná honosná budova Klub Cementár. Premietanie filmov bolo do Klubu Cementár umiestnené s úplne novým premietacím systémom. Výrazne sa zmenili podmienky pre kultúrne vyžitie. Premietalo sa v utorok, štvrtok, sobotu a nedeľu. Kino v týchto priestoroch fungovalo až do 90. rokov, kedy ukončilo svoju prevádzku.

Letné kino

Tradiciu premietania filmov obnovil v r. 2013 Jaroslav Papierník, formou letného kina. V letných mesiacoch premieta v parku každý týždeň, spravidla v sobotu, príp. v piatok. A podľa počtu divákov sa zdá, že o premietanie je v Hornom Srní aj dnes stále veľký záujem.

Z rokovaní obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojich zasadnutiach v marci, apríli a júni 2018:

SCHVÁLILO

Predloženie žiadosti o nenávratný finančný príspevok (NFP) za účelom realizácie projektu „Bevlava – Spojme kultúrne dedičstvá na Slovensku a v Čechách pohodlne na bicykli“, ktorého cieľ sú v súlade s platným územným plánom obce a platným programom hospodárskeho rozvoja a sociálneho rozvoja obce.

Zabezpečenie realizácie projektu v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci.

Zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie realizovaného projektu vo výške rozdielu celkových výdavkov projektu a poskytnutého NFP v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci – t. j. vo výške 34 672,09 eura.

Záverečný účet obce a celoročné hospodárenie bez výhrad.

Použitie prebytku hospodárenia vo výške 245 531,85 eura na tvorbu rezervného fondu v plnej výške.

Rozpočtové opatrenie č. 1/2018 podľa predloženého návrhu.

VZN č. 2/2018 o spôsobe náhradného zásobovania vodou a náhradného odvádzania odpadových vôd a o zneškodňovaní obsahu žump v obci Horné Srnie.

Rokovací poriadok Obecného zastupiteľstva v Hornom Srní.

Komunitný plán sociálnych služieb obce Horné Srnie 2017 – 2022.

Plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra na II. polrok 2018.

ZOBRALO NA VEDOMIE

Upozornenie prokurátora č. Pd 81/18/3309-3 z dňa 9. 4. 2018 na odstránenie porušenia ustanovenia § 36 ods. 7 písm. c) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení neskorších predpisov a § 6 ods. 1 a 8 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v súvislosti s prijatím VZN č. 2/2014 o spôsobe náhradného zásobovania pitnou vodou a náhradného odvádzania odpadových vôd a o zneškodňovaní obsahu žump v obci Horné Srnie. Stanovisko hlavného kontrolóra obce k návrhu rozpočtu obce Horné Srnie na rok 2018 a viacročnému rozpočtu na roky 2019 – 2020.

Informáciu o vzdaní sa členstva Mgr. Tomáša Kebíška v komisii verejného poriadku a životného prostredia pri OZ.

Stanovisko hlavnej kontrolorky obce k záverečnému účtu obce za rok 2017.

Správu audítora k účtovnej závierke obce za rok 2017.

Správu z kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra za I. polrok 2018.

SÚHLASILO

S predložením žiadosti o NFP za účelom realizácie malého projektu s názvom „Spojme prírodné a kultúrne dedičstvo“.

POVERILO

Starostu obce podniknutím krokov – ponukou na uplatnenie predkupného práva na spoluvlastnícky podiel obce o veľkosti 1/10 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. Horné Srnie, evidovaných na liste vlastníctva č. 649, a to:

- pozemku – parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako parcelné číslo 630, druh pozemku záhrada s výmerou 202 m²,
- pozemku – parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako parcelné číslo 631, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 260 m²,
- stavby – dom, druh stavby: rodinný dom, so súpisným číslom 458, nachádzajúcej sa na parcele číslo 631
- za kúpnu cenu vo výške 1/10 ceny podľa znaleckého posudku.

Starostu obce zaslaním zamietavej odpovede na žiadosť p. Milana Galku o odpredaj časti parcely č. 3328/1 s uvedením dôvodov zamietnutia.

URČILO

Podľa § 166 ods. 3 zákona NR SR č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní bude mať vo volebnom období 2018 – 2022 celkom 9 poslancov, ktorí budú zvolení v jednom volebnom obvode utvorenom pre celú obec.

Podľa § 11 ods. 4 písm. i) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov na volebné obdobie 2018 – 2022 rozsah funkcie starostu na plný úväzok.

V tomto prehľade sú vypísané a zhrnuté len najdôležitejšie body uznesení. Presné znenie uznesení a kompletne zápisnice zo zasadnutí OZ spolu s výpismi z hlasovania poslancov sú k dispozícii k nahliadnutiu na Obecnom úrade v Hornom Srní, ako i na webovej stránke obce www.hornesrnie.sk.

Silvia Kebíšková, OcÚ

Kandidáti komunálnych volieb 2018

Obec Horné Srnie uverejňuje podľa § 173 ods. 2 Zákona č. 180/2014 Z. Z. Podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby do obecného zastupiteľstva podľa jednotlivých volebných obvodov:

Volebný obvod č. 1

- Mária Húdeková, Mgr., 62 r., dôchodkyňa, Národná koalícia
- Jozef Húserka, 62 r., starosta, nezávislý kandidát
- Katarína Janečková, 48 r., krajčírka, Kresťanskodemokratické hnutie
- Róbert Jánky, Ing., 46 r., riaditeľ výroby, Slovenská národná strana
- Jozef Kristín, Ing., 63 r., dôchodca, Národná koalícia
- Dagmar Kubíčková, 41 r., predavačka, Národná koalícia
- Janka Kubíčková, Mgr., 54 r., štátna zamestnankyňa, Národná koalícia
- Martin Martiška, 28 r., administratívny pracovník, nezávislý kandidát
- Veronika Meščánková, Ing., 26 r., pedagogička ZŠ, nezávislá kandidátka
- Peter Mierny, Ing., 54 r., stavbyvedúci, Slovenská národná strana
- Marián Michalík, 56 r., živnostník, Národná koalícia
- Soňa Mikušová, Mgr., 39 r., asistentka koordinátora na regionálnej úrovni, Národná koalícia
- Matej Mindár, Mgr., 26 r., interný doktorand, nezávislý kandidát
- Lýdia Murárová, Mgr., 34 r., obchodníčka, nezávislá kandidátka
- Pavol Ondrášek, Bc., 34 r., skladník, Slovenská národná strana
- Vladimír Ondrejčka, Ing., PhD., 36 r., vysokoškolský učiteľ, nezávislý kandidát
- Félix Papiemik, 66 r., dôchodca, Národná koalícia
- Jaroslav Papiemik, Ing., 35 r., manažér, nezávislý kandidát
- Jarmila Pavlačková, 51 r., ekonómka, nezávislá kandidátka
- Monika Prošňanská, 33 r., predavačka, Kresťanskodemokratické hnutie
- Tomáš Tomeček, Bc., 31 r., asistent učiteľa v špeciálnej triede, Národná koalícia
- Jakub Trška, Ing., 30 r., konštruktér, nezávislý kandidát
- Jozef Turák, Bc., 55 r., podnikateľ, Slovenská národná strana
- Milan Žák, 55 r., majster, Kresťanskodemokratické hnutie

Vo volebnom obvode sa volí **9 poslancov**.

Obec Horné Srnie uverejňuje podľa § 178 ods. 2 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby starostu obce:

- Peter Černička, 34 r., podnikateľ, nezávislý kandidát
- Jozef Húserka, 62 r., starosta, nezávislý kandidát
- Jozef Kristín, Ing., 63 r., dôchodca, Národná koalícia

10. 11. 2018



Otázky občanov



Odpovedá Jozef Húserka, starosta obce

Ako to vyzerá s detským ihriskom? Bude sa rozširovať? Kedy?

Podali sme projekt na dobudovanie detského ihriska v parku, ktorý nebol schválený. V budúcom roku môžeme vyčleniť v rozpočte finančné prostriedky na dobudovanie detského ihriska.

V akej fáze je projekt „športová hala“?

Tento projekt je vo fáze spracovania štúdie, pre ktorú bol spracovaný podklad od 12-člennej komisie občanov obce Horné Srnie. Táto štúdia bude aj podkladom pre verejné obstarávanie.

Kedy bude dokončené prepojenie cyklotrasy s českou republikou?

Žiadosť o nenávratný finančný príspevok v hodnote cca 770 000 € je schválená. Čakáme na podpis zmluvy s poskytovateľom. Realizácia bude v zmysle harmonogramu v roku 2019.

Svoje otázky môžete posilať na urad@hornesrnie.sk

Kedy sa dočkáme výstavby v lokalite „Pod vrškom“?

Rastislav Dobranský
Geodetická spoločnosť Geo 3
Jozef Húserka
starosta

Pozemkové úpravy sa vykonávajú podľa zákona č. 330/1991 Zb. V znení neskorších predpisov. Obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného, vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka. Pozemkové úpravy zahŕňajú aj zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov, ako aj súvisiacich iných vecných práv v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie

Fáza	Etap	Položka	Názov položky
1. Úvodné podklady PPÚ	1a	1	Zriaďovanie bodov podrobného polohového bodového poľa
		2	Hranica obvodu projektu pozemkových úprav
		3	Účelové mapovanie polohopisu a výškopisu v obvode projektu PÚ
	1b	1	Aktualizácia BPEJ v obvode projektu a mapa hodnoty pozemkov
		2	Register pôvodného stavu
	1c	1	Miestny územný systém ekologickej stability na účely PÚ
		2	Všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode PÚ
2. Návrh nového usporiadania pozemkov v obvode PPÚ	2a	-	Zásady umiestnenia nových pozemkov
	2b	-	Plán spoločných a verejných zariadení a opatrení
	2c	-	Rozdeľovači plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu
3. Vykonanie PPÚ	3a	-	Postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní
	3b	-	Vytýčenie a označenie vybraných lomových bodov hraníc nov.poz.
	3c	-	Rozdeľovači plán vo forme obnovy katastrálneho operátu alebo geometrického plánu

alebo iné úpravy pozemkov), technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov. V našom prípade riešime lokalitu „Pod vrškom“, kde je potrebné usporiadať pozemky vzhľadom na ich budúce použitie na iné účely, ako je hospodárenie na pôde.

Časový horizont pozemkových úprav

K dnešnému dňu je hotová etapa 1a. Momentálne sa vyhotovuje znalecký posudok, aby sme mohli Realizovať etapu 1b. Každému známemu vlastníkovi – účastníkovi projektu jednoduchých pozemkových úprav v lokalite „Pod vrškom“ – bude doručený výpis z registra pôvodného stavu. Predpokladáme v mesiaci november 2018. Vyhotovenie všetkých fáz projektu jednoduchých pozemkových úprav je dlhodobý proces, kde každá etapa má svoje špecifiká a aj časovú náročnosť. Predpokladaná dĺžka tohto projektu je 24 mesiacov.

Nový školský rok v našej škole

V pondelok 3. septembra sme za prítomnosti pozvaných hostí a rodičov slávnostne otvorili nový školský rok 2018/2019.

PaedDr. Martina Hanusová
riaditeľka školy

Ako prví vstúpili do školy naši prváčikovia so svojimi rodičmi a pani učiteľkou. V triede ich už čakal novučičský šlabikár, ktorý sa stane ich novým kamarátom. Prišiel ich povzbudiť aj pán starosta a ako sa na starostu patrí, neprišiel s prázdnyimi rukami. Pre každého prváčika mal pripravený darček v podobe knižky. Všetci držíme našim prváčikom palce a želáme im aj ich rodičom, aby prvá trieda bola pre nich krásnym obdobím, na ktoré budú s radosťou a úsmevom spomínať. Naša škola je plná detí a žiakov (a tak to má byť), a preto o nich uvediem aspoň základné údaje. Narástol nám počet detí v materskej škole, počet žiakov v základnej škole sa príliš nezmenil. Žiaci majú v tomto roku možnosť vybrať si z množstva krúžkov, kde môžu prejavíť a rozvíjať svoje schopnosti, talent alebo zmysluplne využiť voľný čas. Veľmi ma teší skutočnosť, že



nám v ponuke pribudol Hasičský krúžok a krúžok Mladý záchranár. Zmena nastala aj vo vyučovanom procese, predmet anglický jazyk je od tohto školského roka vyučovaný už od 2. ročníka. A nezabúda sa ani na starších žiakov, ktorí budú mať možnosť absolvovať týždeň aktívnej anglickej konverzácie s lektorom

Materská škola:	86 žiakov
Základná škola:	219 žiakov
Školská družina:	53 žiakov

z anglicky hovoriacej krajiny. Štvrtákov čaká týždenný plavecký výcvik, siedmakov lyžiarsky výcvik a všetci žiaci určite zažijú okrem učenia aj príjemné chvíle so spolužiakmi, úspech v súťažiach a olympiádach, kopec zábavy na školských výletoch a exkurziách či športových a kultúrnych podujatiach, ktoré

sú tiež súčasťou vyučovacieho procesu. Trocha sme vylepšili aj priestory základnej a materskej školy. Mladší žiaci si zvykajú na nové šatne, v jedálni si sadáme na nové stoličky, bezpečnejšie a krajšie sú aj schody do jedálne, pribudli nám ležadlá a stoličky v škôlke a pod šmyklavkou sa už nerozbije žiadne kolienko. Dúfam, že vízia „Modernej vidieckej školy s prvkami komunitnej školy“ sa nám bude dariť naplňať aj za pomoci rodičov a organizácií fungujúcich v našej obci. Prvými lastovičkami sú rodičia, ktorí nám v auguste prišli pomôcť upratať a skrášliť areál školy. Za to im patrí moja veľká vďaka. Teším sa na ďalšie (a nielen pracovné) akcie, ktoré budú na prospech našim deťom a žiakom. Nápadov víri v mojej hlave dosť. Želám si, aby nám bolo v škole dobre – skoro ako doma, aby sme cítili, že je to naša škola, a to, aká bude, záleží na nás všetkých: vedení, pedagógoch, ostatných zamestnancoch, žiakoch a v neposlednom rade na rodičoch.

3 × 3 otázky kandidátom na starostu



Peter Černička

nezávislý kandidát, 34 r.
podnikateľ

Čo považujete za najväčší benefit obce a čo za najväčší nedostatok?:

Za najväčší benefit obce považujem polohu obce, občiansku vybavenosť: škola, škôlka, lekáreň, zdravotné stredisko, pošta, domov dôchodcov, kultúrny dom, potraviny, obchody so službami, vlakové a autobusové spojenie, kostol a rôzne domáce spolky, ako sú hudobníci, speváci, tanečníci, športovci a talentovaní žiaci základnej školy, ktorí nás reprezentujú aj mimo obce a obohacujú kultúrno-spoločenský život v obci. V neposlednom rade, samozrejme, aj občania, pretože bez nich by tu toho veľa nebolo.

Najväčšie nedostatky v obci:

- Bývanie pre mladé rodiny (bytové domy).
- Nedoriešené stavebné pozemky, kvôli čomu mladí a perspektívni ľudia migrujú do vedľajších obcí, kde sa stavajú alebo prenajímajú byty. Na základe toho sa teda nedá hovoriť o rozvoji našej obce, ale skôr o stagnácii v tomto smere už dlhé roky.
- Závislosť rozpočtu obce iba na príjmoch z daní.

Keby ste chytili zlatú rybku a tá vám splní akékoľvek tri želania, aké by to boli?

- Zdravie pre moju rodinu a všetkých občanov Horného Srnia, pretože ak je zdravie, všetko ostatné sa dá vyriešiť, zrealizovať a dosiahnuť.
- Vybudovať bývanie pre občanov, mladé rodiny, ktoré potrebujú naštartovať do života.
- Aby sa ľudia doma neuzatvárali a nežili len sami pre seba, ale pomáhali susedom, okoliu, stretávali sa, zabávali, pretože to je kľúč k šťastiu, k spokojnosti a súdržnosti.

Čo by ste chceli, aby po vás po štyroch rokoch vo funkcii starostu zostalo?

V prvom rade priblíženie zasadnutí obecného zastupiteľstva: online sledovanie zasadnutí, aby mohli byť občania z pohodlia domova informovaní a mali možnosť sledovať, o čom sa rokuje, kto ako hlasuje, ako sa správa a pod. Starosta a poslanci sú predsa volení občanmi a v ich mene a záujme konajú a rozhodujú. V dnešnej uponáhľanej dobe, keď letia rodičia z práce za rodinou, väčšina už nemá čas, chuť ani energiu ešte fyzicky navštíviť obecný úrad a zúčastniť sa verejného zasadnutia obecného zastupiteľstva. Potom to vyzerá, že nemajú záujem, ale záujem je, len treba ísť s dobou a s prevádzkovať toto online riešenie. →



Jozef Húserka

nezávislý kandidát, 62 r.
starosta

Čo považujete za najväčší benefit obce a čo za najväčší nedostatok?:

Obec je aj vďaka predchádzajúcim vedeniam veľmi slušne vybavená, službami aj infraštruktúrou s dobrou dostupnosťou k diaľnici D1.

Najväčší nedostatok je nedostatok stavebných pozemkov na stavbu rodinných domov, resp. bytových domov.

Keby ste chytili zlatú rybku a tá vám splní akékoľvek tri želania, aké by to boli?

Nie som rybár, neviem chytať zlaté rybky a nemám ani rybársky lístok.

Ale pretože každý človek má rôzne potreby a želania, prial by som si pre všetkých bez ohľadu na vek, pohlavie či postavenie to, čo potrebuje každý:

- zdravie,
- mier, pokoj, život bez kríz a živelných pohrôm,
- pokoj duše. Keď je duša spokojná, človek je šťastný.

Čo by ste chceli, aby po vás po štyroch rokoch vo funkcii starostu zostalo?

Vysporiadané a pripravené pozemky v lokalite Vršok určené na výstavbu rodinných domov a ešte pripravený schopný človek, ktorý nastúpi na post starostu a bude zveľaďovať našu obec.

Vznik obecnej prevádzky – výroby a služby, vznik pracovných miest pre občanov z obce, kde sa budú môcť zamestnať mladí ľudia, ľudia v pred dôchodkovom veku, prípadne ZŤP, aby nemuseli dochádzať x kilometrov mimo obce. Zníži sa tým nezamestnanosť a zabezpečí sa príjem zamestnancov i príjem do obecného rozpočtu, z ktorého sa môže podporovať ďalší rozvoj obce.

Chcem, aby tu vyrástli minimálne dva bytové domy pre mladé páry a budúce rodiny a aby sa doriešili stavebné pozemky pod Vrškom. Je to priam nekonečný príbeh.

Kultúrne a športové podujatia – aby mali v obci podporu, tradíciu, ku ktorej budeme viesť a zapájať aj najmladších občanov.

Výstavba detského ihriska v časti ul. Čerňavská a Rybníky.

Podpora rozvoja turizmu v obci.

Zabezpečenie lekárskej služby aspoň raz v týždni pre diabetikov a kardio-pacientov.

Organista, ktorý bude celý rok sprevádzať na organe sv. omše a obrady, aby boli slávnostnejšie a dôstojnejšie.



Jozef Kristín

Národná koalícia, 63 r.
dôchodca

Čo považujete za najväčší benefit obce a čo za najväčší nedostatok?:

Obec má niekoľko pozitívnych skutočností, na ktorých môže stavať svoj ďalší rozvoj, ale i veľa neriešených problémov, ktoré sa jednoducho obchádzajú.

K pozitívam patria vybudované inžinierske siete, dopravná infraštruktúra, ale hlavne kvalitné zázemie v podobe priestorov pre výchovu a vzdelávanie našich detí. A to sú reálne skutočnosti, na ktorých mám svoj neodškriepiteľný podiel.

Za hlavné negatíva obce považujem nedostatočnú bytovú výstavbu, či už individuálnu, ale hlavne vo forme nájomných bytov. To je jeden z dôsledkov, prečo sa znižuje počet obyvateľov obce. Ponúknuté vysporiadanie pozemkov pre individuálnu výstavbu je nereálne a ja ho viem pripraviť spolu s novou prístupovou cestou tak, aby sa mohlo urýchlene začať s výstavbou.

Za ďalšie nedostatky považujem vysokú hlučnosť a prašnosť v obci spôsobenú jednak výrobou cementu, ale i poľnohospodárskou výrobou a veľkým množstvom prechádzajúcich nákladných vozidiel.

Keby ste chytili zlatú rybku a tá vám splní akékoľvek tri želania, aké by to boli?

Na zlatú rybku neverím, ale chcem hlavne

- Riešiť problematiku prestarnutých a chorých občanov a pomoc pre ich rodiny. Ani prstom sa nepohlo v záujme vytvorenia denného stacionáru, čo je bežné v mnohých obciach Slovenska, a to ani nechcem tvrdiť, že o problém penziónu alebo domova dôchodcov sa doterajšie vedenie ani nezaujímal.
- Riešiť problematiku neporiadku na uliciach s nedostatočne riešenou separáciou odpadov, ale i ulice preplnené autami.
- Je veľa ďalších problémov, ktoré treba riešiť, ako zrekonštruovanie športovísk v obci, využitie areálu TK 2000, zrekonštruovať kinosálu na multifunkčné priestory, majetkovo vysporiadať futbalový štadión, vybudovať areál pre bikerov a milovníkov adrenalinu.

Čo by ste chceli, aby po vás po štyroch rokoch vo funkcii starostu zostalo?

Tak, aby zostal čistý stôl, t. j. všetko, čo sľúbim, minimálne rozpracujem alebo dokončím. Je toho podstatne viac, čo vám ponúknem, ale s tým sa zoznámite vo volebnom programe a pri osobných stretnutiach.

Cementárske dni 2018

Cemmac, Ivana Kebísková

Spájame obec s fabrikou – tak by sa dalo nazvať podujatie, ktoré tradične pred nástupom letných prázdnin spája obyvateľov obce so zamestnancami cementárne. V športovom areáli TK 2000 usporiadal Cemmac 26. júna Cementárske dni, ktoré majú veľkú obľubu nielen medzi zamestnancami, ale aj medzi obyvateľmi Horného Srnia.

„Dobrá vzťah s obcou a jej obyvateľmi si vážime, preto sú Cementárske dni pre nás nielen tradičným stretnutím zamestnancov, ale vnímame ich ako jedinečnú možnosť stretnúť sa aj s obyvateľmi, ktorí nie sú s fabrikou priamo spojení. Pri športe

a v neformálnom prostredí aj my získavame bezprostrednú spätnú väzbu. Verím, že aj obyvatelia vnímajú dobrý vzťah medzi obcou a fabrikou rovnako,“ hovorí Martin Kebísek, predseda predstavenstva cementárne.

Usporiadatelia znovu pripravili bohatý program pre tých, ktorí radi športujú, ale aj pre tých, ktorí si prišli radšej oddýchnuť. Športové súťaže začali na pravé poľudnie a športujúcich neodradilo ani chladnejšie počasie. Súťažilo sa v minifutbale, tenise, stolnom tenise a šachu. Každý súťažiaci išiel naplno, na každom poli vládla dobrá a uvoľnená atmosféra a tí najúspešnejší boli odmenení. Víťazi športových aktivít:

Minifutbal: mužstvo Údržby
Tenis: Pavol Slabý
Stolný tenis: Jana Rachlerová
Šach: Marián Horečný

Skauti zo 117. zboru sv. Františka z Assisi pripravili pre deti pestrý program. Cemmac zabezpečil maľovanie na tvár a najmenšie deti sa mohli vyskakať na nafukovacom hrade, ktorý im vyčaroval spokojný úsmev na tváričkách. Po skončení a vyhodnotení športových hier sa podvečer konala tradičná tanečná zábava, na ktorej do tanca hrali bratia Svedkovci. Tešíme sa na stretnutie o rok.

FOTO: ARCHÍV CEMMAC

Víťaz minifutbalového turnaja: mužstvo Údržby



Festival dychových hudieb v Hornom Srní

Druhú augustovú sobotu sa v Hornom Srní stretli milovníci dobrej dychovej hudby.

**Ingrid Kukučová
Peter Černička**

Organizátorom festivalu bolo občianske združenie Hornosrnianska dychovka s kapelníkom a predsedom združenia Petrom Černičkom, ktorý pre nadšencov a milovníkov pripravil spolu s členmi premiérový ročník Festivalu dychových hudieb.

Príležitosť zabaviť sa si nenechalo ujsť veľa domácich i cezpoľných divákov. V bohatom programe sa okrem domácej kapely na pódiu predstavila Dychová hudba Lúžňanka z Liptovskej Lúžnej, Dychová hudba Predmierčanka z Predmierča, Dychová hudba Fatranka zo Žiliny a Dychová hudba Kamarádi z Hornej Súče. Hovoreným slovom počas celého programu sprevádzal moderátor Tomáš Vaňo, ktorý divákov zabavil aj svojimi humornými príhodami. Záver festivalu patrilo Hornosrnianskej dychovke, ktorá slávnostne uviedla do života nové CD s príznačným názvom „Aj tak sme stále frajeri“.

Krstnými rodičmi sa stali manželia Sivulkovci zo Starej Lubovne, ktorým v júni tohto roku hrala Hornosrnianska dychovka na svadbe v obci Kamienka (Stará Lubovňa). Myšlienka nahradiť CD vznikla pri príležitosti 101. výročia kapely ako reakcia na ročné účinkovanie dychovej kapely po svojom reštarte v minulom roku a následne na prezentáciu kapely.

Členovia Hornosrnianskej dychovky si počas svojho vystúpenia pripomenuli dlhoročného kapelníka p. Jána Papierníka, ktorý pred rokom zahynul pri

tragickej nehode. Po skončení oficiálneho programu sa presunuli na miestny cintorín, kde mu položili kyticu kvetov a na jeho počesť zahrli spomienkový chorál. Týmto sme zaviedli novú tradíciu a každý ročník festivalu sa bude niesť v tomto duchu.

Prijemným prekvapením bola účasť známeho skladateľa, hudobníka a učiteľa Františka Maňasa z Valašských Klobúkov spolu s manželkou. Horné Srnie ožilo vďaka festivalu skvelou hudbou a jedinečnou zábavou, ktorá vďaka Hornosrnianskej dychovke pokračovala až do skorých ranných hodín. Na svoje si prišli aj najmenší, pre ktorých bol pripravený nafukovací hrad a maľovanie na tvár.

Vysoká účasť a zaplnené hľadisko je pre organizátorov skvelou motiváciou zorganizovať pokračovanie festivalu aj o rok. Jeho priaznivci by si mali už teraz poznačiť do kalendára druhý augustový týždeň.

Samozrejme, poďakovanie patrí aj sponzorom festivalu: *Obecný úrad Horné Srnie, Trenčiansky samosprávny kraj, Cemmac, a. s., Pohostinstvo U Alfa, Rozmatech Nemšová, Pohostinstvo Kamenec, bratom Petrovi a Lubovi Urbanovcom, M.M.CH, s. r. o., Kiki Internet Dubnica nad Váhom, All Music Service.*

Špeciálna vďaka patrí všetkým dobrovoľníkom, ktorí sa na festivale podieľali a priložili svoju ruku k dielu, a to konkrétne *Anke, Milke, Julke, Helene, Gitke, Anke, Alene, Kike, Erike, Dade, Sise, Alike, Ivane, Miškovi, Michalovi, Andrejovi, Jankovi, Jožkovi, Chlapcovi, Ivanovi, Tomášovi, Lubovi, Andrejovi, Jurovi, Pavielovi, Lojzkovi a Mirovi.*

FOTO: ARCHÍV P.Č.



Monika Eiber (Kebísková)

Žijem s manželom Florianom a dcérkou Ninou (5) v Gilchingu, malom meste asi 15 km juhozápadne od Mníchova v Bavorsku. V Nemecku som 21 rokov, z toho v Gilchingu žijeme 13 rokov. Je to typické predmestie Mníchova. Máme tu všetko, čo potrebujeme: jasle, škôlky, školy, družiny, lekárov, reštaurácie i možnosti na nakupovanie. Vlakom (S-Bahnom) nám to trvá pol hodinky do Mníchova i k jazerám, ktoré sú tu v okolí. Pre Gilching sme sa rozhodli najmä preto, že tu máme všetko po ruke a nie sme odkázaní len na auto.

Pracovný život

Pracujem len dva kilometre od domova, čo je veľmi výhodné. Som asistentka (sekretárka sa tomu, myslím, už nehovorí) oddelenia navigácie v German Aerospace DLR (výskumný ústav pre leteckú a vesmírnu dopravu). Pracujem tam už skoro 11 rokov. Je to veľmi zaujímavá a všestranná práca s vedcami a inžiniermi. K mojim úlohám patria všetky možné práce v kancelárii: príprava konferencií, stretnutí so zákazníkmi a partnermi, služobné cesty, predlžovanie pracovných zmlúv a pod. Momentálne pracujem na polovičný úväzok, t. j. 5 – 6 hodín denne. Manžel pracuje v Mníchove vo švajčiarskej firme ako sales manager.

Návštevy rodiska

Domov sa snažím chodiť 2-krát do roka, ale niekedy sa podarí aj viackrát. Dianie v Hornom Srní, ale aj na Slovensku sledujem cez internet, sociálne siete, rodinu a priateľov.

Drahé jasle

Čo sa týka trávenia materskej dovolenky, bola som doma 1 rok. Počas tohto obdobia som dostávala materskú, tzv. Elterngeld (rodičovské peniaze, keďže doma môžu s deťmi zostať aj otcovia). Tieto peniaze sú vyplácané len jeden rok. V Bavorsku môže matka dostať tzv. materskú prémie, čo je cca 150 eur mesačne, a to v prípade, keď zostane doma ďalšie dva roky a dieťa nenavštevuje jasle. Väčšina žien však ide po roku do práce.

Nina bola od 1 a pol roka v jasliach, teraz je v škôlke. Jasle sú tu drahé, platí sa 300 – 1000 eur mesačne plus strava. Škôlka je už o niečo lacnejšia – asi 200 eur mesačne plus strava. V predškolskej triede, u nás „trojka“, sa platí len malý poplatok plus poplatok za stravu. Predškolská je povinná pre všetky deti, pretože ich tu intenzívne pripravujú do školy. My sme so škôlkou veľmi spokojní a Nina do nej rada chodí.

Špičkové zdravotníctvo

Nemecké zdravotníctvo je na veľmi vysokej úrovni. Máme tu viaceré poisťovne – štátne i súkromné. Deti sú poistené u jedného z rodičov. Niekedy ale

**S manželom a dcérou na vandrovke neďaleko Garmisch Partenkirchen**

Sníva sa mi v oboch jazykoch

V rámci seriálu o Srňanoch žijúcich vo svete sme oslovili aj našu rodáčku Moniku Kebískovú, ktorá žije v Nemecku.

pocitujeme rozdiel medzi súkromným poistencom a poistencom normálnej poisťovne, a to najmä vtedy, keď potrebujeme termín u odborného lekára, ako napr. ortopéd, očný, kožný lekár. Môže to trvať 2 – 4 týždne, kým sa k nemu dostaneme. Samozrejme, v súrnych prípadoch je

tu možnosť využiť služby lekárskej pohotovosti.

Ja som bola zatiaľ vždy veľmi spokojná. Týka sa to aj obdobia počas tehotenstva, samotného pôrodu i po pôrode. Rodila som v okresnej pôrodnici a až na niekoľko čudných nočných sestričiek bolo všetko super, aj jedlo.

Po pôrode chodila ku mne skoro tri týždne tak na hodinku tzv. pôrodná asistentka, ktorá mi na začiatku poskytovala veľmi dobré a užitočné rady. Všetko hradila poisťovňa, bol to naozaj luxus.

Pre deti je tu skoro všetko zadarmo, napr. prehliadky, lieky na recept, očkovania. Myslím, že

sú len dve očkovania, za ktoré sa musí platiť.

Multikultúrna krajina

Samotní Nemci sú naozaj poriadkumilovní (samozrejme, sú aj výnimky), korektní a veľmi radi majú všetko naplánované. Sú ale aj priateľskí a pomôžu, keď treba. Ja som sa, našťastie, stretla väčšinou len s takýmito ľuďmi.

Nemecko je stále krajina rôznych kultúr, čo aj stále dobre funguje, keď ľudia chcú. Napr. v mojom oddelení sme asi 70 % cudzinci a rozumieme si perfektne. Bohužiaľ, situácia v krajine sa v r. 2015 dosť zmenila a postoj k cudzincom nie je vždy taký, aký by mal byť. Ale napriek všetkému sa tu ako polovičná cudzinka (mám obe občianstva) cítim dobre.

Slovenská kuchyňa vedie

Hoci žijem v Nemecku už veľmi dlhý čas, stále mi chýba naša kuchyňa. Taktiež milujem našu prírodu, staré mestá, hrady a zámky. Každá krajina má svoje pre a proti. Z domu som až príliš dlho preč na to, aby som mohla posúdiť, čo je momentálne na Slovensku lepšie.

Samozrejme, najviac sa mi cnie za rodinou a priateľmi. Tiež mi chýbajú typické slovenské Vianoce. Aj keď varím aj ja niečo sama, nie je to ako u mamy. Preto sme aj každé dva roky na Vianoce v Srní.

Ako som už spomenula, v Nemecku žijem už veľmi dlhý čas. Odrazilo sa to aj v mojich snoch – keď sa mi sníva, tak v oboch jazykoch. Nerozdeľujem to.

S Ninou na túre v talianskych Dolomítoch**Jazero vo Wesslingu, asi 4 km od nás****Pohľad na Gilching s krásnym výhľadom na Alpy**

Ako žiť eko-logicky

Mária Naňáková

Nechcem vychovávať svojich „súpútnikov“, ale rada by som predostrela niekoľko postrehov, ktoré sa týkajú kvality života v našej obci. Iste tak uvažujú viacerí, len sme všetci akísi váhaví a očakávame, že prvý krok spraví niekto iný.

Hnevá ma viacero vecí týkajúcich sa ekológie v obci, ktoré by sa dali veľmi jednoduchými opatreniami odstrániť – stačí si len vstúpiť do svedomia.

Výkaly okolo chodníkov

Jednou z nich je cesta na nový cintorín, hlavne jej prilahlé trávnaté plochy. Sama mám veľmi rada psy, dokonca vlastnime dva exempláre „pouličnej zmesky“, ale to, čo sa naskytá pri pohľade na okolie cesty a chodníka k cintorínu, je už veľa na kohokoľvek. Vôbec to nesvedčí o kultúre občanov našej obce.

Kontajnery

Čudsný je napríklad aj pohľad na kontajnery a ich stojiská. O tom by najlepšie vedeli rozprávať chlapi „z obecného dvora“. Čo všetko dokážeme nastrkať do zreteľne označených kontajnerov...

Bio-odpad

V tejto súvislosti sa vyskytuje ďalšia nelogická vec: Len sa prebehnite po uliciach, keď sú nachystané „popolnice“ na vývoz. Aj dvory, kde ešte žijú starší, tzv. gazdovia či sedliaci, majú nádoby prepchaté bio odpadom. Veď nás všetkých rodičia učili zužitkovať všetko na hnojisku. Dnes na to má každá domácnosť kompostér. A ak nie, tak na zbernom dvore sa uloží všetko, naozaj všetko. Prečo ale vlastnú záhradku ochudobňovať, keď jej živiny možno vrátiť z kompostéra? Ja mám pre istotu dva! Lebo mi záleží na tom, čo zanechám svojim potomkom. Či si myslíme, že naša zem a voda budú ešte dlho tolerovať naše správanie? Alebo musí vymrieť ešte pár generácií, aby si ľudia uvedomili, že vlastne škodia sami seba?

Pálenie odpadu

Máme za sebou leto, počas ktorého sme my i príroda boli bombardovaní horúčavami vysoko nad 30 °C. Naši bezohľadní spolutrpiaci večer, samozrejme, v domnení, veď ma nikto nevidí, pálili smradlavé kopy vo dvoroch. Ale už všetci vieme, čo sa s tým dá urobiť, nie?

Plastové vence

Je jeseň a s ňou sa spájajú aj sviatočné novembrové dni. Už teraz sú obchody obťažkané, ospravedlňujem sa za výraz, hnusnými, nevkusnými gýčmi. Na mysl mám všetky tie plastové príšery a umelé kytice, ktorým na jar nestačia veľkoobsahové kontajnery na cintorínoch. A pritom sa dajú pekné vence urobiť i doma (môžete sa inšpirovať fotonávodom). Ak na to nemáte schopnosti alebo materiál, stačí veľmi máličko – iba jediná živá chryzantéma. Tá sa ešte i zakorení, keď sa včas dá do zeme. Prípadne stačí nebožtíkovi venovať tichú spomienku s modlitbou.

L'ahostajnosť

Ešte je tu jedna vec, ktorá ma hnevá: Akoby sme sa hanbili zdvihnúť a zahodiť odpadky z chodníka – rozfúkaný igelit či v parku tetrapak z džúsika alebo cigaretovú škatuľku po mamičke či ockovi. Tiež bolo voľakedy normálne, že v sobotu si každý vyzametal chodník a cestu pred svojím domom. Dnes čakáme, ale na koho?

Je toho istotne viac, čo by sme si mali všímať. Jedno je však isté – každý musíme začať od seba. Ja už som začala a vy? Odmenou bude krajšie, čistejšie okolie a dobrý pocit!



Fotonávod:

Veniec na hrob

Katarína Kebísková

Foto: Lýdia Murárová



Do hrubšieho igelitu dáme mokrú hlinu, utrašíme ju a vytvoríme balíček.



Pevne zatiahneme drôťom. Balíček vytvárame podľa toho, aký veniec budeme robiť: elispový, trojuholníkový, guľatý...



Začneme vpichovať vetvičky smreku. L'ahšie sa budú vpichovať, ak konce vždy zaostíme nožom.



Najdlhšie halúzky dávame naspodok. Postupne pridávame kratšie a kratšie. Najmenšie si necháme na vrch venca.



Medzery vyplňame iným materiálom. Tis, tuja, aukuba, hrebíček, levandula, bršlen, starček... čo záhrada dá.



Rozmiestnime si ruže, alebo iné kvety. Drôťom alebo lepidlom ich prichytíme o veniec. Dozdobíme maslou alebo iným dekoračným materiálom.



V profesorskej tóge

Vlára bola pre mňa magnetom

Lýdia Murárová

V minulom čísle Lipovca sme uverejnili príbeh o hľadaní strateného pradedu v Amerike. Poslal nám ho katolícky kňaz Ľubomír Zák, ktorý už skoro tridsať rokov žije v Ríme. Čez prázdniny prišiel na návštevu na Slovensko. Využila som teda príležitosť a spýtala sa ho na detstvo, spomienky, ale aj na život za hranicami.

Obaja Vaši rodičia pochádzajú zo Srnia. Žili ste tu aj Vy aspoň nejaký čas?

V Hornom Srní som býval prvých sedem mesiacov života. Bolo to v dome maminých rodičov Pavla a Augustíny Boháčkových, stojaceho na začiatku dnešnej Družstevnej ulice. Ako niektorí iní Srňanci, aj moji rodičia si našli prácu v Trenčíne, kde sme sa presťahovali, len čo sme tam dostali byt. Z tohto krátkeho srňanského obdobia si, pochopiteľne, nič nepamätám. Pripomínajú mi ho len fotky, na ktorých ležim ako novorodenec v perinke uloženej v prútenom koši či na dekou zakrytom stole v kuchyni starých rodičov.

Spomínali ste, že ste trávili prázdniny okolo rieky Vlára. Čo ešte si z toho obdobia pamätáte? Aké sú Vaše spomienky na vtedajšie Srnie?

Do Srnia sa chodievalo veľmi často, aj raz za týždeň. Bola to vždy rituálna, pre mňa dost únavná a prídlhá „návštevná púť“, pretože sa vždy šlo k starým rodičom z oboch strán, z otcovej a maminej. Len čo som začal chodiť do základnej školy, otec a mama ma posielali tráviť

časť letných prázdnin k dedkovi a babke Boháčkovým. Keďže títo bývali hneď pri Vlære, niet divu, že rieka a jej okolie sa stali mojou prázdninovou oázou. Vlára bola pre mňa ozajstným magnetom – priťahovala ma svojou dynamickosťou a tajuplnosťou. Pamätám si, že som rád sedával na jej kamenistom brehu (na „škarpe“) a pozeral, ako tečie. Keď bolo teplo, rád som sa v nej kúpil a, hlavne, chytal ryby. Niekedy som si vzal papier a farebné ceruzky a sediac na škarpe opätovne kreslil krajinku, ktorú som mal pred sebou: rieku, starý drevený most, zelené kríky a stromy, cementáreň s dymiacimi komínmi a v pozadí Hájičky, Skalice a Ostrú horu. Ak bolo vhodné obdobie, chodil som sem a tam po šikmom brehu škarpy a, poučený dedkom a babkou, zbieral liečivé rastlinky, najmä trezalku, skorocel a materinu dúšku. Vtedajšie Horné Srnie som vnímal v prvom rade touto cestou, cez prírodu.

Napadnú Vám aj mená nejakých kamarátov?

Žiaľ, iba niektoré. Ročný prázdninový rytmus mojich pobytov v Srní nedovoľoval, aby som prišiel do stabilnejšieho

kontaktu so srňanskými chlapcami a dievčatami. Poznal som skoro výlučne iba tých, ktorí chodili k Vlære tečúcej pri dome Boháčkovcov. Boli to Jánovia, Ferkovia, Petrovia, Paľkovia a iní, na ktorých priezviská si dnes už, žiaľ, nepamätám. Medzi prázdninových kamarátov, na ktorých sa dodnes pamätám, patrili bratia Paľko a Miško Hanáčkovci, bývajúci na tej istej ulici ako moji starí rodičia. Na jedného kamaráta ale nemôžem zabudnúť. Bol to Ferko z Prúdiv. Spoznal som ho už ako seminaristu, keď som pri návštevách starých rodičov znovu a znovu bral rybársku udicu do ruky a túlal sa okolo Vlára. Ferko, oveľa mladší než ja, si ma veľmi obľúbil a stále ma vyhľadával, aby mi niečo povedal. Jeho zdravotný stav nebol dobrý, keďže po jednom nešťastnom páde a údere hlavou na tvrdý predmet si poškodil mozog, čo ho, bohužiaľ, poznačilo psychicko-mentálne, ale aj fyzicky. Pamätám si, že skoro pri každom mojom odchode zo Srnia mi smutne kýval pokrivkávajúc za autom – neskôr už len z vozíka pre postihnutých. Aj ja som bol smutný, najmä preto, že som mu nemo-

hol pomôcť. Nevie, ako sa dnes má. Myslím však naňho v modlitbách a verím, že mu Pán štěd-ro vynahradí všetko to, čo mu v detskom a v dospelom živote bolo násilne vzaté nešťastným incidentom.

Aká je Vaša predstava o súčasnom Hornom Srní?

Priznám sa, že odchodom do Talianska a dlhoročným pobytom mimo vlast' sa oslabili moje osobné väzby na Horné Srnie. Zredukovali sa len na veľmi úzky okruh niektorých rodinných vzťahov. A tak všetky moje poznatky o Srní boli nie tak o obci a jej živote, ako o niektorých členoch mojej rodiny, ktorí tam stále bývajú. Zmena prišla po tom, ako som sa dostal k novinám Lipovec. Vďaka nim som sa dozvedel veľa zaujímavých informácií o tom, ako sa Srnie rozvíja, čo zaujímavého sa v ňom deje atď. Mám prečítané všetky čísla minulých rokov, od rubrik s menami novonarodených, novomanželov a zosnulých, až po zaujímavé články o dejinách Srnia a hornosrňanskej kultúrnej a športovej aktivite. Asi najviac ma zaujali články o živote mladých Srňan-cov a Srňaniek, o ich úspechoch

v oblasti štúdia, kultúry a športu a, pochopiteľne, rozhovory so Srňancami a Srňankami žijúcimi v zahraničí.

Ako je možné, že človek s Vaším objemom aktivít si nájde čas na čítanie Lipovca?

Čítanie Lipovca ma odreaguje, ale to nie je ten pravý dôvod, prečo ho rád beriem do rúk, napriek tomu, že nado mnou visí skoro stále „Damoklov meč“ vedecko-akademických, publikačných a pastoračných povinností. Čítam ho, pretože hovorí o obci, s ktorou sú spojené mnohé krásne spomienky môjho detstva a dospievania. Ale to nie je ten jediný dôvod: Lipovec sú noviny, ktoré svojimi článkami vedia hovoriť o Hornom Srní pozitívne, t. j. ako o dynamickej a kreatívnej obci, ktorá sa vie úspešne presadiť aj medzi väčšími obcami a mestami. To sa mi moc páči.

Ako často sa vraciate na Slovensko?

Žiaľ, iba raz, zriedkavo dvakrát za rok, väčšinou v lete. Moja dovolenka je maximálne dvojtýždňová. Pracovné povinnosti mi nedovoľia pricestovať častejšie a byť doma dlhšie.

Kedy ste boli naposledy v Hornom Srní?

Viem to presne: 13. augusta 2016. Bol som sa pomodliť na hrobach starých rodičov a, pochopiteľne, pri tej príležitosti som sa šiel pozrieť aj na Vlárú, a to presne z toho istého miesta, z ktorého som ju rád pozoroval detskými a dospelavajúcimi očami. Okolie rieky sa dosť zmenilo, ozelenelo, a jej šírka nie je tá, na akú som bol zvyknutý. Avšak stále je to tá istá srňanská Vlára.

Niektorí Srňanci si Vás ako kňaza prisvojujú – teda že Srnie dalo svetu kňaza. Ako to bolo z Vášho pohľadu? Kto Vás najviac ovplyvnil na ceste ku kňazstvu?

Nemôžem zabudnúť na to, že po primíciách v Trenčíne mi boli v Hornom Srní vystrojené ešte jedny veľmi slávnostné primície. O ich zorganizovanie sa nepričinil len vtedajší pán farár Jozef Štefánek, ale, dalo by sa povedať, celá obec. Aj to potvrdzuje, že Srňanci a Srňanky ma skutočne považovali za srňanského kňaza. Ak je tomu ešte stále tak, moc sa tomu teším. Fakt je, že hoc som vyrastal v Trenčíne, kde som chodil pravidelne miništrovať, a tak sa priblížil k oltáru, moje rozhodnutie ísť študovať teológiu a stať sa kňazom dozrelo vo mne aj vďaka niektorým Srňancom. Predovšetkým vďaka mojim starým mamám, vdp. Štefánkovi a všetkým tým, ktorí sa za mňa úprimne modlili, vediac, že rád miništrum a že mám záujem o hlbšie poznanie viery v Boha a o život v Cirkvi. Boli tu však aj niektorí iní Srňanci, najmä niektorí členovia mojej rodiny, ktorí ovplyvnili moje rozhodnutie, a to paradoxne „napriek tomu“ (a zároveň aj „tým“), že oni sami chodili do kostola len zriedkavo alebo dokonca vôbec. O čo konkrétne šlo, nemôžem a nechcem hovoriť. Zostane to mojím tajomstvom.

Ako sa žije v Ríme? Čo tam máte najradšej?

Rím je mesto mnohých, premnohých tvárí, pričom niektoré sa dajú spoznať len časom, keď v ňom žijete niekoľko rokov. V prvom rade existuje „Rím historický“ a „kultúrny“, ktorý nemôže neočariť každého turistu. Tento som si doslova užíval počas prvých rokov môjho, dnes už skoro tridsaťročného, pobytu v tomto meste. Pamätám sa, že ako postgraduálny študent som chodil na prednášky do budovy, ktorá bola len niekoľko stoviek metrov od antického Kolosea, od veľkej Néronovej vily „Domus Aurea“ a od rímskych fór. Môcť vidieť tieto a iné historické miesta skoro denne ma fascinovalo a elektrizovalo. Okrem toho existuje „Rím starokresťanský“ a „cirkevný“, ktorý ročne priťahuje milióny pútnikov. Aj ten som mohol zažiť intenzívne hneď od začiatku, lebo moja univerzita stála len na pár krokov od veľkej a svetoznámej baziliky Panny Márie Snežnej (Santa Maria Maggiore), pričom len pár minút mi trvalo, aby som sa



Primície v Hornom Srní

dostal k bazilikám sv. Jána Lateránskeho a sv. Klimenta. Ak k tomu pripočítam možnosť ísť navštíviť niektoré z početných kresťanských katakomb a najmä ísť na generálnu audienciu a vidieť pápeža, to všetko ma napĺňalo silnými duchovnými emóciami.

A aké boli a sú ďalšie tváre Ríma?

Okrem tých spomínaných existujú a pulzujú vo veľkom štýle „Rím komerčný“, „Rím shoppingový“, „Rím turisticko-dovolenkový“, „Rím gastro-nomicko-reštauračný“, „Rím koncertný“, „Rím divadelný“, „Rím športový“ atď. Pre väčšinu obyvateľov mesta a pre nás cudzincov, čo v ňom už dlho žijeme, sú ale všetky tieto „Rímy“ tak trochu bokom. Dennodenne totiž musíme zápasit s tým, čo mnohí turisti nezažijú, a ak áno, tak len v minimálnej miere: hovorím o každodennom živote v tomto meste, t. j. o „Ríme skorumpovaných a neschopných starostov a zastupiteľov mesta“, o „Ríme (zadĺženom, a preto) vysokých daní“, o „Ríme problematickej autobusovej a metrovej mobility“, o „Ríme špinou zahľtených štvrtí“, o „Ríme rastúcej kriminality“, o „Ríme permanentne znečisteného vzduchu (nočné pálenie plastického a iného odpadu načierno je skoro každodennou praktikou)“, o „Ríme čoraz viac zomierajúcich stromov“ atď. Ale nechcem skĺznuť do kritiky... Skôr by som chcel poukázať na dva „Rímy“, ktoré boli a sú pre mňa dôležité. Ten prvý bol „Rím slovenskej emigrácie“, ktorý som mohol spoznať, keď som sem prišiel v roku 1990. Boli to muži a ženy pohnutých osudov, pretože ušli alebo boli vyhodení z komunistického Československa, od ktorých som sa mohol veľa dozvedieť a naučiť. S niektorými som býval v Ústave sv. Cyrila a Metoda. Denne som



Detstvo na Vlære. Ľ. Žák je prvý zľava

mohol byť pri jedálenskom stole s básnikom Gorazdom Zvonickým, s univerzitným profesorom Rudolfom Blatníckym, s literárne činnými kňazmi Dr. Jozefom Vavrovičom a Mons. Štefanom Vrablcom, s biskupom pre zahraničných Slovákov Dominikom Hrušovským a mnohými inými. Druhý „Rím“ je ten „akademicko-univerzitný“. V ňom sa hýbem dennodenne. Je tom mesto úžasných biblioték, veľkého množstva študentov a študentiek z celého sveta a väčších či menších pápežských univerzít, na jednej z ktorých učím.

Ľutovali ste niekedy rozhodnutie zostať v cudzine?

Nie, nikdy, aj keď život mimo vlasti nie je nikdy ľahký. Hlavne s pribúdajúcimi rokmi prichádza nostalgia, chuť vidieť častejšie rodný kraj. Mám však moc rád moju tunajšiu prácu a okrem toho tu mám už veľa známych a priateľov.

Rozprávali ste sa už osobne s pápežom Františkom?

Nie. Aj keď som zamestnancom Vatikánskeho štátu, moje pracovné miesto je na vatikánskej univerzite, ktorá má sídlo v strede mesta Ríma, na Námestí sv. Jána Lateránskeho, kde pápe-

ži chodia len výnimočne. Ján Pavol II. a Benedikt XVI. prišli viac-krát navštíviť moju univerzitu, František zatiaľ nie.

Zažili ste troch pápežov. Cítiť rozdiely v atmosfére, ktorá vládne vo Vatikáne a v Ríme počas ich pontifikátov?

Určite cítiť. Je to dané aj tým, že každý pápež má svoj osobitý štýl a spôsob práce. My na univerzite nie sme v priamom pracovnom kontakte s pápežmi; keďže sme ale univerzitou, ktorá má formovať budúcich kňazov a laikov predovšetkým rímskej diecézy, pozorne sledujeme, akým smerom sa uberá ich učenie a pastoračná práca. Momentálne sa kladie veľký dôraz na aspekty, ktoré boli v minulosti oveľa menej v centre pozornosti – napríklad na dôležitosť zodpovedného miesta a práce ženy v Cirkvi (ako inštitúcií), na odbúranie bariéry medzi klerom a tzv. laikmi, na ekologickú a sociálnu dimenziu života viery atď.

Mali ste pri vysviacke nejakú predstavu o svojej budúcnosti? Pomýšľali ste už vtedy na akademickú kariéru?

Štúdium na Teologickej fakulte v Bratislave ma tešilo, predmety ako filozofia, systematická teo-

lógia, biblické vedy, porovnávanie veľkých svetových náboženstiev a iné ma moc zaujímali. Bola však komunistická totalita a mňa ani len nenapadlo, že by som mohol pracovať inak ako pastoračný kňaz v mojej rožňavskej diecéze. Keď prišla „nezná revolúcia“ a s ňou pád „železnej opony“, pán biskup Eduard Kojnok mi pred kňazskou vysviackou oznámil, že ma vyšle na štúdiá do zahraničia. Poznal totiž môj záujem o štúdium teológie a moje výsledky na fakulte. Na postgraduálne štúdiá som odišiel asi dva mesiace po vysviacke (ktorá sa konala 16. júna 1990). Mal som ísť do nemeckého Frankfurtu, kde je jeden významný teologický inštitút jezuitov, ale nakoniec pán biskup rozhodol, že budem vyslaný do Ríma. Nuž, pri tom všetko som si stihol „zakaplánčiť“ len asi dva mesiace, a to ako kaplán v Rožňave.

Ste profesorom teológie na Pápežskej lateránskej univerzite. Pôsobíte niekde aj ako kňaz? Máte svoju farnosť?

Od začiatku môjho účinkovania na Lateránskej univerzite ako profesor som sa usiloval o to, aby som mohol pôsobiť aj pastoračne. Preto som prijal ponuku stať sa kaplánom sestier benediktínok kláštora sv. Cecílie, pre ktoré slúžim už skoro 20 rokov rannú dennú sv. omšu a dnes už tak trochu patrím do ich kláštornej "rodiny". Okrem toho, popri mojich početných univerzitných povinnostiach som sa dal k dispozícii farnosti, na území ktorej bývam, obopínajúcej veľkú mestskú štvrť "San Paolo". Ide o skupinu rodín a najmä starších ľudí, ktorí nemajú možnosť ísť do vzdialeného farského kostola. Máme kaplnku, kde celebrujem (kedysi každý deň, teraz, keďže moje univerzitné povinnosti rastú čoraz viac, už len na konci týždňa) sv. omšu, spovedám a, pochopiteľne, vysluhujem aj iné sviatosti. Za ten dlhý čas sa v "mojej" kaplnke vytvorila pekná živá, a dokonca medzinárodná, komunita, pričom mi je dovoľné zdieľať s mnohými radostné a bolestné momenty ich života. Pre mňa moja kňazská služba sestrám benediktínkam a tunajšej farskej komunite nie je len akousi bočnou "pastoračnou pracou", ale je centrálnym aspektom môjho života.

Väčšina veriacich v Srní má v knižke Váš primičný obrázok. Čo by poradil Ľubomír Žák v roku 2018 tomu Ľubomírovi Žákovi na obrázku?

Aby žil s maximálnym odhodlaním a vytrvalosťou slová sv. Písma, ktoré si nechal vytlačiť na primičné obrázky, a aby neochvejne veril, že ukazujú cestu do srdca evanjeliového života. Ide o Ježišove slová: „Aby všetci boli jedno“ (Ján 17,21); „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Ján 13,35); „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Matúš 18,20).

Za dvacku po Slovensku. Šiesti.

Tento rok sme táborili v Ľuborčianskej doline. Kým tí najmenší - víťatá a včielky - putovali rozprávkami, my, ostrieľaní skauti, sme zisťovali, čo všetko sa dá prejsť, keď nás tlačí čas i rozpočet.

Daniela Sokolová
Martin Šumichrast

Už tradične sme mali tábor rozdelený na dva turnusy. Víťatá a včielky táborili od 8. 7. do 14. 7. Ocitol sa v začarovaných rozprávkach Pavla Dobšinského. Spolu sa pozreli na 12 mesiačikov, pomohli trom prasiatkam a aj Jankovi a Marienke. Potom, od 15. 7. do 26. 7., prišiel rad na nás, starších. Pricestovali sme na medzinárodný filmový festival TÍPÍFEST. Čakal nás červený koberec a nechýbali ani svetoznáme celebrity. V tábore si vieme spríjemniť chvíle spevom a smiechom, takže je o zábavu vždy postarané. Naučili sme sa aj veľa nových zručností a zažili rôzne dobrodružstvá. Mnohí zvládli svoj prvý puťák, prepád, bojovku, ale aj najväčšie dobrodružstvo tábora - *Amazing race*. Bola to hra podľa vzoru amerického seriálu, v ktorom ide hlavne o cestovanie po svete (v našom prípade po Slovensku), plnenie úloh a súperenie medzi skupinami. U nás to bolo trochu inak.

Vykopnutie z hniezda

Každý rok mávame klasický „puťák“ tak, že ideme (putuje-

íť a čo nás nasledujúce dva dni čaká. Rozdelili nás do 4 skupín po 5 – 6 ľudí. Do skupiny sme dostali balíček jedla, balík prvej pomoci, pokyny, list, stan a peniaze. Mali sme 20 eur na jedlo s tým, že za každé minúté 1 euro sa strhávajú 3 body. Jeden zo skupiny mal nainštalovanú aplikáciu s mapou Slovenska, kde boli označené rôzne zaujímavé miesta našej krajiny. Pri každom mieste bola aj úloha a počet bodov, ktoré sme za splnenú úlohu mohli získať. Cieľom hry bolo za dva dni navštíviť čo najviac miest a získať čo najviac bodov.

Putovanie i blúdenie

Zaviezli nás autom do Nemšovej na železničnú stanicu. Tam sme sa mali dohodnúť, kam budeme cestovať. Vedeli sme, že to bude náročné, bola to hra zameraná hlavne na spoluprácu v skupine, výdrž a trpezlivosť. Dobrá orientácia a správna taktika bola tiež dôležitá. Naša skupina sa rozhodla cestovať do Žiliny. Zo Žiliny sme pokračovali do Korne, k jednému zo slovenských unikátov – jedinému ropnému prameňu na Slovensku. Naše cesty zabľúdili aj na pútnické miesto

Komfort za babku

Naše cesty zabľúdili aj do Starej Bystrice, kde sme mohli vidieť, ako funguje jediný slovenský orloj, ktorý sme mali za úlohu natočiť, keď odbíjal. Dostali sme aj stan, ktorý sme mali použiť len v prípade núdze. Využili sme však naše skautské kontakty a vybavili sme si nocľah u skauta v Žiline. Zobral nás do súkromnej vily. Dal nám aj najesť, za čo sme mu boli veľmi vďační. Za poskytnuté jedlo a naozaj luxusný nocľah sme mu pomohli umyť riad. (Dúfame, že aj my raz budeme môcť takto pomôcť iným skautom.) Vďaka nemu sme splnili aj ďalšiu úlohu, a to odfoťiť sa so žilinským skautom v Žiline.

Raňajky za menej ako euro

Na druhý deň sme sa vydali do Piešťan, kde sme sa mali odfoťiť s Barlolamačom a s jednou loďou v lodenici. Pre toto miesto sme sa rozhodli až vo vlaku. Keď sme tam dorazili, kúpili sme si 14 rožkov za 98 centov, čím sme neporušili pravidlo 1 euro – 3 body dole. Keďže sme boli naozaj veľmi hladní, sadli sme si do stredu

na okolitú krajinu. Zachytili sme ju vo fotáku, čím sme splnili ďalšiu úlohu. Naša posledná zastávka bola pri gotickom kostolíku v Haluziciach, kde sme sa pomodlili za krásne zážitky, ktoré sme prežili a hlavne za to, že sa nikomu nič nestalo. Nákras pôdorysu kostolíka bol poslednou splnenou úlohou. Naša cesta sa pomaly a isto končila. Za dva dni sme precestovali takmer 250 kilometrov a nazbierali 135 bo-

dov (tiež niekoľko modrín a otlakov). Stačili nám na víťazstvo v hre, aj keď sme sa oň delili ešte s jednou skupinou.

Večer pri táboráku si všetky skupiny rozprávali svoje príbehy z ciest. Odnášame si veľa vtipných príhod, zážitkov, ale aj nových skúseností. A o tom náš tábor vždy je – o priateľstve, pomoci, zábave i nových skúsenostiach.

FOTO: ARCHÍV M. Š

Ropný prameň v Korni



Piešťany, Barlolamač - povinná zastávka všetkých turistov



Foto pred Čachtickým hradom. Ďalšia úloha splnená

me) všetci spolu na jedno určené miesto, preto sme boli veľmi nadšení, že tento rok to bude inak. Ráno nás vodkyňa tábora zobudila, aby sme si spravili hygienu a zhromaždili sa do hangára. Najedli sme sa a dostali pokyn, aby sme sa pobalili. Nemali sme ani potuchy, kam by sme mohli

v Turzovke, kde sme sa osviežili aj niekoľkými svätými prameňmi. Cestou na toto miesto sme natrafili aj na maličký domček, v ktorom žila veľmi zlatá, „rozprávková“ babička, ktorá nám, našťastie, ukázala správnu cestu, lebo sme si už mysleli, že tam netrafíme.

parku a „tlačili“ ich do seba ako vandráci a vôbec nám neprekážali davy vyobliekaných turistov a kúpeľných hostí okolo nás.

Záverečné skóre

Navštívili sme aj Bátorickino miesto – Čachtický hrad, kde sa nám naskytl nádherný výhľad



Dospelí, 7. liga Sever			
jarná časť 2017/2018			
tréner: Hajdák Marián, vedúci: Blaško Zdeno			
15.kolo	Tr. Stankovce B – Horné Srnie	3:1 (2:0)	Šimák Marián
16. kolo	Horné Srnie – Drietoma	2:0 (0:0)	Blaško Branislav 2 ×
17. kolo	Horné Srnie – Neporadza	3:0 (1:0)	Malec Radovan, Blaško Branislav, Galko Adam
18. kolo	Melčice Lieskové – Horné Srnie	3:1 (1:1)	Galko Adam
19. kolo	Dolná Súča – Horné Srnie	0:1 (0:0)	Blaško Branislav
20. kolo	Horné Srnie – Mnichová Lehota	1:6 (0:2)	Blaško Milan
21. kolo	Dolná Poruba – Horné Srnie	1:1 (1:1)	Galko Adam
22. kolo	Horné Srnie – Dubodiel	1:3 (0:3)	Sekula Marek (11m)
23. kolo	Selec – Horné Srnie	3:2 (3:0)	Blaško Branislav, Blaško Milan
24. kolo	Horné Srnie – Tr. Stankovce B	5:4 (2:1)	Malec Radovan 3 ×, Blaško Branislav, Sekula Marek (11m)
25. kolo	Drietoma – Horné Srnie	1:4 (1:3)	Blaško Branislav 3 ×, Malec Radovan
26. kolo	Neporadza – Horné Srnie	1:6 (1:2)	Galko Adam 3 ×, Blaško Branislav 2 ×, Šimko Jozef
27. kolo	Horné Srnie – Melčice Lieskové	3:5 (2:3)	Blaško Branislav, Blaško Milan, Meščánek Marcel

Dorast U19, 6. liga			
jarná časť 2017/2018			
tréner Naňák Tomáš, vedúci Vydrnák Peter			
14.kolo	Moravské Lieskové – Horné Srnie	0:3	Kontumačne
15.kolo	Opatová nad Váhom – Horné Srnie	1:2 (1:0)	Štec Milan, Gajdošík Štefan
16.kolo	Horné Srnie – Nová Ves	4:0 (1:0)	Štec Milan, Meščánek Marcel, Škrátek Milan, Gajdošík Štefan
17.kolo	Pobedim – Horné Srnie	1:6 (0:2)	Štec Milan 2 ×, Tvrdoň Ján, Meščánek Marcel 2 ×, Kováčik Timotej (11 m)
18.kolo	Horné Srnie – Selec	5:1 (1:1)	Štec Milan 5 ×
19.kolo	Dubodiel – Horné Srnie	1:4 (1:3)	Štec Milan, Škrátek Milan, Kováčik Timotej, Tvrdoň Ján
20.kolo	Horné Srnie – Ľuborča	2:0 (1:0)	Meščánek Marcel, Gajdošík Štefan
21.kolo	Soblahov – Horné Srnie	0:3 (0:0)	Štec Milan 2 ×, Sabadka Pavol
22.kolo	Horné Srnie – Brezová pod Bradlom	3:0	Kontumačne
23.kolo	Podolie – Horné Srnie	1:7 (0:4)	Štec Milan 4 ×, Sabadka Pavol, Meščánek Marcel, Kováčik Timotej
24.kolo	Horné Srnie – Bzince pod Javorinou	5:0 (1:0)	Štec Milan 2 ×, Žák Milan, Kováčik Timotej, Galko Adam (11 m)
25.kolo	Horné Srnie voľno		
26.kolo	Horné Srnie – Veľká Hradná	9:4 (6:1)	Štec Milan 4 ×, Meščánek Marcel 2 ×, Sabadka Pavol 2 ×, Gajdošík Štefan

Srňanský cyklomaratón čoraz populárnejší

Jakub Trška

Prvú augustovú sobotu sme opäť privítali cyklistov zo širokého okolia, ktorí sa postavili na štart 3. ročníka cyklomaratónu. Niekoľkomesačné prípravy vyústili do krásneho slnečného dňa a tak sa na štart postavilo rekordných 246 pretekárov.

Na výber boli dve trate, krátka 25km trať s prevýšením 850m a dlhá 45km trať s prevýšením 1350m. Na štart krátkej trate sa postavilo 136 pretekárov, z ktorých úspešne prišlo do cieľa 132. Najrýchlejším jazdcom na krátkej trati bol domáci pretekár Juraj Špirka, 25 km trať zdolal v čase 1h 9min 47s. Dlhú trať si zvolilo 110 pretekárov z ktorých prišlo úspešne do cieľa 104. Najrýchlejším jazdcom na 45km trati bol Miroslav Michálek, trať zdolal v čase 1 h 56 min 20 s, s priemernou rýchlosťou uctihodných 23,2 km/h.

Tak ako po minulé roky, i tento rok sme boli súčasťou série pretekov Považsko-Strážovského pohára. Zároveň sme tento rok nadviazali spoluprácu s firmou cyklostore.sk, ktorá v deň pretekov zorganizovala testovací deň bicyklov od značky Orbea, tie boli k zapožičaniu počas celého dňa. Z organizačnej stránky berieme pretek za vydařený, i keď nie všetko bolo podľa našich predstáv. Najviac nás mrzí, že i v našom okolí sa nájdu ľudia, ktorí počas preteku zámerne otáčajú značky a smejú sa cyklistom, ktorí ostanú zmätene stáť a hľadať správny smer. Mrzí to o to viac, keď to

robí osoba v stredných rokoch a teda nejde o detskú nerozvážnosť. Našťastie, pretekári, ktorých sa to týkalo pochopili, že nie všetko sa dá odsledovať a nik výsledky pretekov nerozporoval. Dobudúca by sme boli radi, ak by sa k nám pridalo viac dobrovoľníkov, ktorí by nám pomáhali eliminovať slaboduchosť niektorých ľudí. I napriek tejto nepríjemnosti boli ohlasy po preteku veľmi pozitívne a preto chceme pokračovať i v ďalšom roku a veľmi by nás potešilo, keby sa zapojilo viac domácich pretekárov.

Ďakujeme všetkým zúčastneným, ktorí nám pomáhali s organizáciou, či už prípravou trati, zabezpečením trate, občerstvením pre pretekárov i upratovaním po maratóne. Veľká vďaka patrí i všetkým sponzorom, špeciálne firmám Ligna, s.r.o a Upsteel, s.r.o., ktoré nám pomohli s prípravou jedinečných trofejí, vďaka ktorým si každý na stupni víťazov odniesol cennú pamiatku. V neposlednom rade ďakujeme dobrovoľnému hasičskému zboru v Hornom Srní a obci Horné Srnie za organizačnú podporu.

Presné výsledky nájdete na www.maraton-hs.sk

FOTO: JÁN MELICHER



Memoriál Romana Belku

Pavol Ondrášek

Na 14. 7. 2018 sa na štadióne TJ Cementár Horné Srnie uskutočnil 0. ročník Memoriálu Romana Belku. Memoriálu sa zúčastnili celkovo 4 tímy, konkrétne domáci TJ Cementár družstvo mužov a družstvo dorastu a zvyšné dve miesta doplnili tímy TJ Slovan Dolná Súča a OFK Slovan Skalka nad Váhom. Memoriál bol venovaný na počesť dlhoročného trénera Romana Belku, ktorý tragicky zahynul pri dopravnej nehode v roku 2014. Za domáce mužstvo dospeých nastúpili v prevažnej časti hráči, ktorých v minulosti trénoval Roman Belka, či už v doraste, alebo u mužov. Celkovo sa odohrali 4 zápasy, ktoré sa niesli v priateľskom a férovom duchu. V prvom zápase

sa stretlo domáce dorastenecké družstvo proti Dolnej Súči, ktorá po výhre 2:1 postúpila do finále. V druhom zápase sa stretlo domáce družstvo dospeých proti družstvu Skalky nad Váhom. Domáci káder vyhral vysoko 10:0, pričom po niektorých nádherných gólových akciách si hráči vyslúžili potlesk štadióna. V súboji o tretie miesto ťahalo domáce dorastenecké družstvo za kratší koniec, keď po bojovnom výkone prehralo s tímom Skalky nad Váhom v pomere 3:4. Vo finále na seba narazili navzájom seba známe tímy, a to domáci TJ Cementár a TJ Slovan Dolná Súča. Zápas lepšie zvládli domáci, keď dokázali vyhrať v pomere 2:1. Následne po skončení futbalovej časti memoriálu sa hráči

presunuli na tanečný parket, kde sa zabávali až do skorých ranných hodín. Touto cestou by sme sa chceli poďakovať sponzorom za podporu pri organizácii vydařeného 0. ročníka Memoriálu Romana Belku: Cemmac, a. s.; Ligna – Papierník Ján; Tobex – Ďuriš Stanislav; TIMM Slovakia; Jotura, s. r. o – Turák Jozef; Rozmatech – Korvasová Zuzana; Švorec Ľubomír; Urban Peter; Pohostinstvo U Alfa; UP STEEL – Urban Ľuboš; Hammé – Lipták Peter

FOTO: ARCHÍV TJ CEMENTÁR



ZO SZTP Horné Srnie športovala

Elena Nosálová

V piatok 20. júla 2018 sa zišli na futbalovom štadióne členovia ZO SZTP Horné Srnie na športovom popoludní. Počasie športovému zápoleniu prialo, súťažiaci sa zapojili do 5 súťažných disciplín – kop na bránku, hod zemiakom do koša, hod krúžkami na cieľ, hod šípkami, hod ježkami. Z každej disciplíny boli vyhodnotení 3 najlep-

ší a celkový víťaz podujatia, ktorým sa stal p. Ivan Kaprálik. Blahoželáme. Akcie sa zúčastnili i starosta obce Jozef Húserka a hostia z družobného mesta Brumov-Bylnice, na čele s predsedníčkou klubu dôchodcov p. Jarkou Fojtíkovou, ktorých zástupkyňa sa aktívne zapojila do súťaženia a bola úspešná. Po ukončení súťaží sa uskutočnilo vyhodnotenie a víťazom sa odovzdali ceny. Nezabudli sme ani na jubilantov, ktorí obdržali malý dar-

ček pri príležitosti ich životných jubileí. Bol podaný chutný guláš s pivom, káva so zákuskom a kto chcel, si mohol opieť špekačku. Nálada bola výborná, prítomným sa nechcelo rozísť, spievali pesničky za sprievodu gitary. Na záver podujatia predseda organizácie Štefan Blaho poďakoval všetkým zúčastneným, Obci Horné Srnie, Mestu Nemšová i ostatným sponzorom, vďaka ktorým sa podarilo akciu zdarne uskutočniť. Vďaka.



Fotokniha o okolí Horného Srnia

Magda Vokáčová

Nová reprezentatívna obrazová publikácia fotografa Antonína Kostku v česko-anglickom jazykovom mixe obsahuje súbor unikátnych čiernobielych fotografií bielokarpatských svetelných nálad na moravsko-slovenskom pomedzí, snímaných často v extrémnych podmienkach. Kniha je rozdelená do troch tematických kapitol a čierne a biele fotografické obrazy v exkluzívnom, technicky brilantnom prevedení sa



vyznačujú širokohlými panorámami až po intímne prírodné zátišia.

Fotografie v knihe boli obsiahnuté v katastrálnych územiach obcí Brumov-Bylnice, Nedašov, Nedašova Lhota, Sidonie, Svätý Štěpán, Štítná nad Vlári a na slovenskej strane Bielych karpát v územiach obcí Bolešov, Červený Kameň, Horné Srnie, Mikušovice a Vršatecké Podhradie.

Nádherná obrazová impresia vytlačená na kvalitnom kriedovom papieri vychádza v citlivej grafickej úprave Ladislava Pekárka.

Knihu je možné objednať e-mailom na adrese magda.vokacova31@gmail.com, alebo telefonicky na telefónnom čísle +420 603 340 814.

Zájazd do Olomouca

Elena Nosálová

Dňa 23. júna 2018 sa uskutočnil zájazd ZO SZTP Horné Srnie do mesta Olomouc.

Autobus bol obsadený do posledného miesta, nálada bola výborná, počasie prialo – nepršalo. Po príchode do Olomouca mali účastníci možnosť prezrieť si kultúrne pamiatky – kostoly, orloj, botanickú záhradu a mnoho iných. Taktiež využili možnosť ochutnať moravské jedlá. Pri spiatocnej ceste nevynechali ani návštevu pútnického miesta Svätý Kopeček. Na záver absolvovali prehliadku zoologickej záhrady, niektorí peši, iní vláčikom. Zájazd bol krásnym zážitkom, na ktorý sa bude dlho spomínať.



Dávam

Si ako pútnik na púšti
čo vidí fatamorgánu.
Som tvoja oáza pokoja
keď noc sa blíži k ránu.

Dávam ti piť vodu
z mojich rúk,
nech uhasíš svoj
veľký smäd.
Dávam ti samú seba.

Ty rozoberáš ma na kúsky,
chceš poznať celé moje telo.
Dávam ti ľahké otázky,
hoci nečakám na odpoveď.

Vilma Martišková

Spoločenská kronika

Manželstvo uzatvorili



7.7.2018	Andrej Trška a Mírka Gajdošíková
21.7.2018	Matej Valent a Júlia Vidrnáková
18.8.2018	Peter Ványi a Stanislava Štefánková
18.8.2018	Marcel Schiszler a Veronika Horná
25.8.2018	Erik Mazán a Barbora Prnová
1.9.2018	Radoslav Šedivý a Mária Kadúchová
8.9.2018	Michal Šedivý a Lucia Patková

Naši noví občania

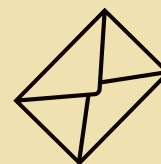


25.6.2018	Martin Trepák
11.7.2018	Tobias Kebísek
19.7.2018	Nina Mikulovská
31.7.2018	Karolína Gurínová
3.8.2018	Matej Húserka
15.8.2018	Pavol Cabala
19.8.2018	Lucia Mynářová
26.8.2018	Hana Mazánová
4.9.2018	Lubomír Remo

Navždy sme sa rozlúčili



2.7.2018	Júlia Mierna
6.7.2018	Elena Turáková
11.8.2018	Jozef Mezík
19.8.2018	Mária Krajčíková
19.8.2018	Mária Šimková
25.8.2018	Mária Húserková
30.8.2018	Ján Papierník
31.8.2018	Mária Hanáčková
4.9.2018	Jaroslav Vyšňa
15.9.2018	Michal Kebísek
16.9.2018	Vít Kebísek



Svoje články a námety posielajte na adresu lipovec@hornesrnie.sk